

คู่มือการเขียนและการพิมพ์วิทยานิพนธ์

ส่วนประกอบและการเขียนวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์มีส่วนประกอบและวิธีการเขียนเช่นเดียวกับการเขียนรายงานการวิจัย กล่าวคือ การเขียนรายงานการวิจัยเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการทำงานวิจัย รายงานการวิจัยมีรูปแบบคล้ายๆ กับเค้าโครงการวิจัย แต่มีจุดสำคัญ 2 ประการที่ต่างไป คือ เป็นการอธิบายถึงสิ่งที่ทำไปแล้วแทนการอธิบายว่าจะทำอะไร และได้รวมเอาผลที่ได้รับจากการวิจัยไว้พร้อมทั้งการอภิปรายผลการวิจัยด้วย การเขียนรายงานการวิจัยจึงเป็นการเขียนอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำสำเร็จแล้วตั้งแต่ต้นจนจบอย่างชัดเจนทุกขั้นตอนตามแบบแผนของการเขียนรายงานการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัยเป็นการเสนอผลการวิจัยในรูปของรายงานฉบับสมบูรณ์ เพื่อเผยแพร่ให้แก่ผู้อื่นได้รับทราบ การเขียนรายงานการวิจัยต้องเขียนด้วยภาษาที่ถูกต้องชัดเจนรัดกุมและเขียนตามแบบแผนของรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง แบบแผนของการเขียนรายงานการวิจัยมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับประเภทของรายงานการวิจัย เช่น รายงานการวิจัยทั่วไป รายงานการวิจัยทางการศึกษา รายงานการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ รายงานการวิจัยเชิงคุณภาพ รายงานการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ เป็นต้น ส่วนวิทยานิพนธ์ อาจมีแบบแผนแตกต่างออกไปแล้วแต่การกำหนดของสถาบันการศึกษานั้นๆ

วิทยานิพนธ์ประกอบไปด้วย 5 ตอน แต่ละตอนอาจแบ่งออกเป็นหัวข้อหรือบทต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณของเนื้อหาที่จะเสนอ ส่วนประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1. ส่วนหน้าหรือส่วนต้น (Preliminary Section)
2. ส่วนเนื้อเรื่อง (Text หรือ Main Body)
3. ส่วนอ้างอิงหรือบรรณานุกรม (Reference หรือ Bibliography)
4. ภาคผนวก (Appendix)
5. ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์ (Vitae)

ส่วนหน้าหรือส่วนต้น

ส่วนหน้าหรือส่วนต้นของวิทยานิพนธ์ เป็นส่วนแนะนำและให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ปก หน้าอนุมัติ บทคัดย่อ กิตติกรรมประกาศ สารบัญ

1. ปก ได้แก่ ปกนอก (Cover)
2. หน้าปกใน (Title Page) หน้าปกในเป็นส่วนที่ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ ชื่อหลักสูตร สาขาวิชา ปีที่ทำวิทยานิพนธ์สำเร็จ
3. หน้าอนุมัติวิทยานิพนธ์ (Approval Sheet หรือ Acceptance Page) เป็นส่วนที่แสดงว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัยแล้ว
4. บทคัดย่อ (Abstract) จุดมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย การเขียนบทคัดย่อให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ส่วนความยาวของบทคัดย่อนั้น โดยปกติจะเป็นการเขียนสั้นๆ มีความยาวไม่เกิน 2 หน้า แต่ปัจจุบันนิยมเขียนให้จบในหน้าเดียว
5. กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement) เป็นการเขียนเพื่อแสดงความขอบคุณแก่ผู้มีอุปการคุณที่ได้ช่วยให้งานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ผู้ให้ข้อมูล ผู้ช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น
6. สารบัญเนื้อเรื่อง (List of Contents) การเขียนสารบัญเป็นการเสนอเค้าโครงของรายงาน เป็นการเสนอตำแหน่งของเรื่องตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย เช่น จะเสนอตั้งแต่กิตติกรรมประกาศ สารบัญตาราง เนื้อหาของบทต่างๆ บรรณานุกรม ภาคผนวก เป็นต้น
7. สารบัญตาราง (List of Tables) เป็นการระบุว่าตารางทั้งหมดที่มีอยู่ในรายงานการวิจัยมีอะไรบ้าง และแต่ละตารางปรากฏอยู่ในหน้าใด ถ้าในรายงานการวิจัยนั้นมีการเสนอแผนภูมิ กราฟ หรือภาพประกอบไว้ในหลายๆ แห่ง ผู้วิจัยก็ต้องทำสารบัญแผนภูมิหรือสารบัญภาพประกอบไว้ในรายงานการวิจัย นั้นด้วย

8. สารบัญภาพ (List of Illustrations) เป็นบัญชีภาพประกอบเนื้อเรื่องพร้อมหมายเลขหน้าที่ปรากฏใช้สำหรับวิทยานิพนธ์ภาพประกอบหลายๆ ภาพ

ส่วนเนื้อเรื่อง (Text)

1. สาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ส่วนเนื้อเรื่องเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของวิทยานิพนธ์ เป็นส่วนที่เสนอสาระสำคัญของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดอย่างละเอียด แบ่งออกเป็นบทๆ โดยปกติจะมี 5 บท ได้แก่

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1.1 บทนำ

บทนำเป็นการเสนอให้ผู้อ่านทราบว่าเป็นวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับอะไรบ้าง มีส่วนประกอบ เช่น วัตถุประสงค์ ความสำคัญ ความเป็นมา ความสำคัญของปัญหา นิยามศัพท์เฉพาะ เป็นต้น

ส่วนประกอบของบทนำ ประกอบด้วย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

ข้อตกลงเบื้องต้น (ถ้ามี)

นิยามศัพท์เฉพาะ (ถ้ามี)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในหัวข้อนี้ เป็นการเขียนเพื่อกล่าวถึงที่มาของปัญหาที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาสภาพของปัญหา ตลอดจนสาเหตุหรือมูลเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องนี้ ในการเขียนควรจะต้องอ้างอิงเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ข้อความที่เป็นที่ยอมรับ ทฤษฎี หรือผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนด้วย เพื่อเป็นการเพิ่มน้ำหนักและความสำคัญให้กับโครงการวิจัยของเราได้มากขึ้น การเล่าความเป็นมาจะช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นและเข้าใจถึงปัญหาได้ดียิ่งขึ้น ส่วนความสำคัญของปัญหาเป็นส่วนที่จะทำให้เห็นความสำคัญของวิทยานิพนธ์มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยจะต้องระบุจุดมุ่งหมายด้วยภาษาที่กะทัดรัดและชัดเจนเป็นข้อๆ ต้องศึกษาอะไรหรือมุ่งหาคำตอบอะไรจากการวิจัย การเขียนจุดมุ่งหมายเป็นการนำเอาหัวข้อปัญหามาแยกเป็นประเด็นหรือข้อย่อยๆ เพื่อเป็นเครื่องชี้ทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยทั่วไปการเขียนจุดประสงค์จะเขียนเรียงตามลำดับความสำคัญให้สอดคล้องกับชื่อเรื่อง

ความสำคัญของการวิจัย

ให้บอกประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย เป็นการย้ำให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัยอย่างชัดเจน โดยทั่วไปจะระบุไว้เป็นข้อๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนด้านการได้ความรู้ใหม่ ได้แนวคิด หลักการ ทฤษฎีใหม่ๆ

หรือในด้านการนำไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ การบรรยายหรืออธิบายสภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา พยากรณ์สถานการณ์และปรากฏการณ์ในอนาคต ควบคุมสถานการณ์ พัฒนาสภาพการ หรือแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เป็นต้น

ขอบเขตของการวิจัย

เป็นการเสนอให้ทราบถึงขอบเขตการวิจัย ประเด็นที่ต้องศึกษา ตัวแปรกลุ่มตัวอย่าง จำนวนและวิธีที่ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นข้อสรุปที่ประมวลมาจากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาจะเสนอกรอบแนวคิดได้จำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางว่าหัวข้อการวิจัยของตนมีผู้ใดทำวิจัยในทำนองเดียวกันไว้บ้าง มีกระบวนการอย่างไร และได้ข้อค้นพบอะไรเพื่อนำมาประกอบการวางแผนการวิจัยให้เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดกรอบในเชิงเนื้อหาสาระซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรและ/หรือการระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยอาจทำได้หลายวิธี ได้แก่ คำพรรณนาแบบจำลอง หรือสัญลักษณ์และสมการ แผนภาพและแบบผสมผสาน

สมมุติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)

เป็นข้อความที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรในการวิจัย พร้อมทั้งให้เหตุผลสนับสนุนสมมุติฐานดังกล่าว ในการวิจัยอาจมีการตั้งสมมุติฐานหรือไม่ก็ได้แล้วแต่ประเภทหรือวิธีดำเนินการวิจัย เช่น ถ้าเป็นการวิจัยเชิงทดลองหรือเปรียบเทียบการตั้งสมมุติฐานเป็นสิ่งจำเป็น แต่ถ้าเป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยไม่สามารถคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ หรือการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรมากมายไม่สามารถระบุได้อย่างแน่ชัด หรือไม่สามารถควบคุมตัวแปรได้ก็ไม่ต้องตั้งสมมุติฐาน เช่น ในการวิจัยเชิงสำรวจ เป็นต้น

ข้อตกลงเบื้องต้น (ถ้ามี)

เป็นการเสนอให้ทราบว่าในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเชื่อยึดทฤษฎีหรือได้ใช้หลักการใดเป็นแนวในการทำวิจัยของตน ผู้วิจัยมีแนวคิดหรือข้อมูลพื้นฐานใดที่ต้องการทำความเข้าใจและทำความเข้าใจกับผู้อ่านให้รับทราบ เข้าใจ และยอมรับโดยไม่ต้องมีการพิสูจน์หรือทดสอบอีก ทั้งนี้เพื่อจะได้เข้าใจตรงกันและไม่เกิดการโต้แย้งกันภายหลัง การวิจัยแต่ละครั้งอาจจะมีการทำข้อตกลงเบื้องต้นหรือไม่ก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม

นิยามศัพท์เฉพาะ (ถ้ามี)

เป็นการเขียนบอกความหมายของสำคัญๆ บางคำที่ใช้เฉพาะในการวิจัยเรื่องนั้นๆ เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความหมายคำที่ผู้วิจัยใช้อย่างถูกต้องและตรงกัน

1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้เป็นการเสนอสิ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ สิ่งที่น่าเสนอในบทนี้จะ เป็นทฤษฎี หลักการ ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนวิธีการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จึงจะทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจ และหาวิธีการวิจัยของตนเอง การเสนอผลการศึกษาค้นคว้านี้ผู้ทำวิทยานิพนธ์จะต้องคัดสรรสิ่งที่จะเขียนให้เหมาะสม และเขียนแบบการสังเคราะห์สิ่งที่ค้นคว้ามาด้วยภาษาที่กะทัดรัด ชัดเจน ไม่ใช่ นำสิ่งที่ค้นคว้ามาเขียนเรียงต่อกันไปเรื่อยๆ การเขียนในบทนี้จึงต้องวางโครงเรื่องให้สอดคล้องเป็นเหตุเป็นผลและมีการอ้างอิงแหล่งที่มาของแนวคิด ทฤษฎีและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทนี้เป็นการเสนอเกี่ยวกับวิธีการหรือเทคนิคที่ใช้ในการวิจัยว่ามีขั้นตอนในการดำเนินการเป็นอย่างไร โดยปกติวิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วย

1.3.1 การเลือกประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample) เป็นการเสนองานเกี่ยวกับคุณลักษณะ จำนวนประชากร หรือกลุ่มตัวอย่าง วิธีการและขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล (Instrumentation) เป็นการเสนอลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ แหล่งของเครื่องมือ ถ้าเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเองให้ระบุวิธีการและขั้นตอนในการสร้าง พร้อมทั้งวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ตลอดจนค่าสถิติต่างๆ ที่ได้จากการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection) เป็นการเสนอว่าผู้วิจัยมีวิธีการและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยอย่างไร ในกรณีของการวิจัยเชิงทดลอง ให้ระบุวิธีทดลองและเทคนิคต่างๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำกับข้อมูล ซึ่งอาจต้องใช้วิธีคำนวณตามแนววิชาสถิติ

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data) เป็นการรายงานถึงวิธีการขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลรวมถึงการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการเสนอผลการวิจัยที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลแล้ว และอธิบายความหมายของข้อมูลจากการวิเคราะห์ การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ โดยหลักการจะเสนอตามลำดับวัตถุประสงค์ ซึ่งจะเสนอในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือหลายรูปแบบก็ได้ตามความเหมาะสม เช่น แบบตาราง แผนภูมิ กราฟ คำบรรยาย เป็นต้น

1.5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เป็นการสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของการวิจัยทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบอย่างสั้นๆ ตั้งแต่วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัยและสรุปผลการวิจัย โดยสรุปจากผลการวิจัยในบทที่ 4

เมื่อสรุปผลการวิจัยแล้วในบทนี้ให้มีการอภิปรายผลการวิจัยซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม การให้เหตุผล การวิพากษ์วิจารณ์และเปรียบเทียบผลการวิจัยของตนกับผลของการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกับผลการวิจัยซึ่งต้องอ้างอิงถึงแหล่งที่มา อันจะทำให้ผลการวิจัยของตนมีน้ำหนัก มีความชัดเจน และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ส่วนข้อเสนอแนะ (Recommendation) เป็นการเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้และการเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2. สาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์

เนื้อเรื่องของวิทยานิพนธ์อาจแบ่งเป็นกี่บทก็ได้และรายละเอียดในแต่ละบทพิจารณาตามความเหมาะสมของลักษณะเนื้อหาและแบบแผนของวิธีการวิจัยของแต่ละสาขา ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญต่างๆ โดยปกติจะมี 5 บท ได้แก่

- บทที่ 1 บทนำ
- บทที่ 2 วิธีการวิจัย
- บทที่ 3 ผลการวิจัย
- บทที่ 4 วิจารณ์ผล
- บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ

2.1 บทนำ

2.1.1 บทนำ

กล่าวถึงภูมิหลังความเป็นมาเพื่อนำไปสู่ปัญหาในการวิจัยมีความสำคัญอย่างไร

2.1.2 การตรวจเอกสาร

คือ การสรุปความเป็นมา ความสำคัญ ข้อมูล วิธีการวิจัย ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์เรื่องนั้น

2.1.3 วัตถุประสงค์

ระบุวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างชัดเจน อาจแยกเป็นข้อๆ เรียงตามลำดับความสำคัญ

2.2 วิธีการวิจัย

2.2.1 วัสดุและอุปกรณ์ (Material and Equipment)

หมายถึง วัสดุและอุปกรณ์ เครื่องมือในห้องปฏิบัติการต่างๆ อาจมีรูปแสดงอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ

2.2.2 วิธีดำเนินการ (Method)

อธิบายวิธีการวิจัย การทดลองอย่างชัดเจนเป็นขั้นตอนตามลำดับ ระบุวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ/โปรแกรมทางสถิติที่ใช้

2.3 ผลการวิจัย

เสนอผลการวิจัยโดยละเอียด การเสนอผลพิจารณาตามความเหมาะสมในรูปแบบบรรยายหรือแบบตาราง รูปภาพ แผนผัง แผนที่และแผนภาพต่างๆ โดยมีคำอธิบายประกอบ

2.4 วิจารณ์ผล

เป็นการอธิบายหรือตีความหมายผลการวิจัยให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น โดยให้เหตุผลแก่ผลการทดลองนำแนวคิดทฤษฎีและผลการวิจัยมาสนับสนุน วิเคราะห์เปรียบเทียบกับผลการทดลองอื่นในเรื่องเดียวกัน เพื่อดูความแตกต่างและความเหมือนเพื่อหาข้อมูลมาสนับสนุนเป็นการเพิ่มคุณค่าในการนำไปใช้ประโยชน์

2.5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

เป็นการสรุปผลงานสำคัญที่ค้นพบจากการวิจัยหรือการศึกษาครั้งนี้ พร้อมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประโยชน์ในการประยุกต์ผลการวิจัย รวมทั้งเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

เป็นส่วนที่แสดงรายละเอียดของหนังสือ เอกสาร ข้อมูลและรายงานวิจัยต่างๆ ที่ผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้ศึกษาค้นคว้า และนำมาใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

การเขียนบรรณานุกรมเป็นเรื่องสำคัญ มีหลักเกณฑ์และรูปแบบในการเขียนเฉพาะ ให้ใช้จากแนวทางการเขียนเอกสารอ้างอิงในวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก

ภาคผนวก คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในวิทยานิพนธ์ที่นำมาประกอบให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้นแต่วิทยานิพนธ์บางเรื่อง อาจไม่มีภาคผนวกก็ได้ ถ้ามีจะพิมพ์ในหน้าก่อนประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

เนื้อหาในภาคผนวกอาจจะเป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ตัวอย่างในการคำนวณเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล หรือข้อมูลอื่นๆ ซึ่งคาดว่าอาจจะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนั้น หรือทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น จดหมายติดต่อหน่วยงานต่างๆ ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

เป็นส่วนที่เสนอประวัติการศึกษาและรายละเอียดส่วนตัวบางประการของผู้ทำวิทยานิพนธ์ไว้เพื่อให้ทราบภูมิหลังของผู้ทำวิทยานิพนธ์และเพื่อความสะดวกในกรณีที่มีผู้ต้องการติดต่อกับผู้ทำวิทยานิพนธ์ รายละเอียดควรประกอบด้วย

1. ชื่อ - สกุล (ระบุคำนำหน้า เช่น นาย, นาง, นางสาว, ยศ, ฐานันดร, ราชทินนาม, สมณศักดิ์)
2. วัน เดือน ปี เกิด
3. ที่อยู่ปัจจุบัน
4. วุฒิ สถานศึกษา ปีที่สำเร็จการศึกษา
5. ประสบการณ์ทำงาน
6. สถานที่ทำงานปัจจุบัน (ระบุชื่อหน่วยงานที่สังกัด)

หลักเกณฑ์และรูปแบบการพิมพ์วิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์เป็นผลงานทางวิชาการที่ต้องมีความถูกต้อง ทั้งด้านเนื้อหา รูปแบบ ซึ่งนักศึกษาต้องทำความเข้าใจให้ถ่องแท้และตรวจทานแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นมาตรฐานอย่างเดียวกัน จึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ไว้ ดังนี้

การพิมพ์

1. กระดาษที่ใช้พิมพ์หรือถ่ายเอกสาร ให้ใช้กระดาษสีขาวเหมือนกันทุกแผ่น ขนาด A4 ชนิดไม่ต่ำกว่า 80 แกรม
2. พิมพ์หน้าเดียวตลอดเล่ม ก่อนพิมพ์ให้เว้นริมขอบกระดาษทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ ด้านบนและด้านซ้าย ห่างจากขอบกระดาษ 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว) ด้านล่างและด้านขวาห่างจากขอบกระดาษ 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว) โดยไม่ต้องตีกรอบ
3. ให้พิมพ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้อักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยท์ และต้องเป็นตัวอักษรแบบเดียวกันตลอดเล่ม
สำหรับตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกของคำหรือข้อความจะพิมพ์ด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่หรือพิมพ์เล็กก็ได้ แต่ต้องเป็นแบบเดียวกันตลอดทั้งเล่ม
4. ตัวเลขใช้เลขอารบิกตลอดทั้งเล่ม

การลำดับหน้า

1. ส่วนนำ บอกเลขหน้าด้วยตัวเลขอารบิกในเครื่องหมายวงเล็บ ตามลำดับ โดยเริ่มนับตั้งแต่หน้าอนุมัติวิทยานิพนธ์เป็นต้นไป โดยการพิมพ์ไว้ทางขวามือและห่างจากขอบกระดาษด้านขวา 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว) และห่างจากขอบบน 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว)

2. ส่วนเนื้อหาทั้งหมดให้บอกเลขหน้าตามลำดับ โดยพิมพ์ตัวเลขริมขวาให้ห่างจากขอบกระดาษด้านขวา 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว) และห่างจากขอบกระดาษบน 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว) ยกเว้นเมื่อขึ้นต้นบทใหม่หรือส่วนสำคัญ เช่น บรรณานุกรม ภาคผนวก ฯลฯ ไม่ต้องพิมพ์เลขหน้า
3. ในกรณีที่พิมพ์ตามความยาวของกระดาษ ให้พิมพ์หมายเลขลำดับไว้ตำแหน่งเดียวกับหน้าอื่นๆ

จำนวนบรรทัด

ในแต่ละหน้าพิมพ์ไม่เกิน 30 บรรทัด

การย่อหน้า

ให้เว้นระยะ 1.27 เซนติเมตร (0.5 นิ้ว)

บรรณานุกรม

ให้ทำตามแนวทางการเขียนเอกสารอ้างอิงในวิทยานิพนธ์

การอ้างอิง

ให้ทำตามแนวทางการเขียนเอกสารอ้างอิงในวิทยานิพนธ์

ศัพท์เทคนิคที่แปลมาจากภาษาอังกฤษ

ต้องใช้ตามศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถานในสาขาวิชานั้นๆ ถ้าหากศัพท์คำใดไม่เป็นที่มักคุ้นของคนทั่วไปควรวงเล็บภาษาอังกฤษกำกับไว้ด้วย แต่กระทำเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ถ้าหากนำมาเขียนในครั้งต่อไปไม่ต้องวงเล็บภาษาอังกฤษกำกับอีกถึงแม้จะอยู่คนละบทก็ตาม หากมีข้อความหรือคำจากภาษาอื่นที่มีใช้ภาษาหลักที่ใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ไม่ว่าจะเป็นวิทยานิพนธ์ไทยหรือภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาละติน ภาษากรีก ที่ใช้เป็นคำศัพท์เฉพาะทางวิทยาศาสตร์หรือเป็นคำที่มีได้อยู่ในวงเล็บเพื่อกำกับคำที่อยู่ข้างหน้า ให้ทำเป็นตัวอักษรตัวหนาโดยตลอด หรือใช้ตัวเอนตามหลักการเขียนในแต่ละสาขาวิชา ยกเว้นคำหรือข้อความนั้นใช้กันจนเป็นที่รู้จักดีแล้ว หรือต้องใช้บ่อยๆ ในภาษาไทย

การพิมพ์ส่วนประกอบแต่ละส่วน

ส่วนประกอบต่างๆ ในวิทยานิพนธ์ประกอบด้วยส่วนต่างๆ เรียงลำดับ ดังนี้

1. ปกนอก
2. ใบบรองปก
3. หน้าปกใน
4. หน้าอนุมติ
5. หน้าบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
6. หน้ากิตติกรรมประกาศ
7. หน้าสารบัญเนื้อเรื่อง
8. หน้าสารบัญตาราง สารบัญภาพ สารบัญอักษรย่อและสัญลักษณ์
9. ส่วนเนื้อความ
10. บรรณานุกรม
11. ภาคผนวก
12. ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

หลักเกณฑ์การพิมพ์ส่วนประกอบแต่ละส่วน ดังนี้**1. ปกนอก** มีส่วนประกอบดังนี้

- 1.1 ปกหน้าใช้ปกแข็งหุ้มผ้าแรกขึ้นสีน้ำเงิน พิมพ์หัวข้อวิทยานิพนธ์ ชื่อผู้เขียน ชื่อปริญญา ชื่อสาขา ชื่อมหาวิทยาลัย และปีที่จบการศึกษา กรณีที่เป็นการค้นคว้าอิสระ ปกหน้าใช้ปกแข็งหุ้มผ้าแรกขึ้นสีแดงเข้ม
- 1.2 ตัวอักษรพิมพ์สีทอง มีขนาด 18 พอยท์ ใช้ตัวอักษรแบบ TH SarabunPSK ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ทุกคำ
- 1.3 เติงทองตรามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ขนาด 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว) วัดจากขอบบนของตราตรงกึ่งกลางของปก ห่างจากขอบบน 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว)
- 1.4 พิมพ์ชื่อวิทยานิพนธ์กลางหน้ากระดาษ ห่างจากตรา 2 เซนติเมตร ชื่อเรื่องจัดให้เข้ากลาง โดยพิมพ์ให้มีลักษณะเป็นสามเหลี่ยม (ถ้ายาว) แต่ถ้าชื่อเรื่องยาวให้พิมพ์เป็นรูปสามเหลี่ยมกลับหัว
- 1.5 ชื่อผู้เขียน พิมพ์เฉพาะชื่อและสกุลไว้กลางหน้า
- 1.6 ชื่อปริญญา ชื่อสาขา และชื่อมหาวิทยาลัย ปีที่จบและลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พิมพ์คนละบรรทัดโดยให้บรรทัดสุดท้ายห่างจากริมขอบกระดาษล่าง 2.5 เซนติเมตร (1 นิ้ว) ตามตัวอย่าง

1.7 สันปก พิมพ์หัวข้อ และชื่อผู้เขียน และปี พ.ศ. ที่ทำวิทยานิพนธ์สำเร็จ

1.8 ปกหลังไม่ต้องพิมพ์ข้อความใดๆ

2. ไบรอนด์ปก กระดาษว่างสีขาว**3. หน้าปกใน** พิมพ์เหมือนปกนอก**4. หน้าอนุมัติ** มีส่วนประกอบ ดังนี้

- 4.1 ชื่อวิทยานิพนธ์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษพิมพ์เหมือนหน้าปกนอก
 - 4.2 ชื่อผู้เขียน พิมพ์กลางหน้ากระดาษห่างจากชื่อเรื่อง 2 บรรทัดพิมพ์
 - 4.3 รายละเอียดของวิทยานิพนธ์ ชื่อหลักสูตร สาขาวิชา พิมพ์ให้บรรทัดบนห่างจากชื่อผู้เขียน 2 บรรทัด และพิมพ์ข้อความรายละเอียดที่เหลือตามตัวอย่าง
 - 4.4 พิมพ์วันที่ เดือน ปีที่ได้รับอนุมัติ ตามตัวอย่าง
 - 4.5 พิมพ์ข้อความ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมระบุตำแหน่งของคณะกรรมการ ตามลำดับ ห่างจากขอบขวา 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว) โดยเว้น 2 บรรทัด
 - 4.6 พิมพ์ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)
 - 4.7 พิมพ์ชื่อประธานคณะกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษากลางหน้ากระดาษ
- 5. หน้าบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ**
- 5.1 พิมพ์บทคัดย่อความยาวไม่ควรเกิน 1 หน้า ลงในแบบพิมพ์บทคัดย่อถ่ายสำเนาบทคัดย่อที่พิมพ์เสร็จแล้วทั้งภาษาไทยและอังกฤษเรียงไว้หน้าบทคัดย่อของต้นฉบับวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม
 - 5.2 ให้พิมพ์ชื่อวิทยานิพนธ์ ชื่อผู้เขียน สาขาวิชา ปีการศึกษา
 - 5.3 พิมพ์หน้าบทคัดย่อภาษาอังกฤษต่อจากบทคัดย่อภาษาไทยโดยใช้รูปแบบเดียวกับ การพิมพ์บทคัดย่อภาษาไทย

6. หน้ากิตติกรรมประกาศ

- 6.1 พิมพ์ข้อความ “กิตติกรรมประกาศ” ไว้กลางหน้ากระดาษตอนบนด้วยตัวหนาห่างจากขอบบน 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว)

- 6.2 พิมพ์ข้อความบรรทัดแรกของกิตติกรรมประกาศให้ห่างจากบรรทัดกิตติกรรมประกาศ 2 บรรทัดพิมพ์
- 6.3 ความยาวของกิตติกรรมประกาศไม่ควรเกิน 1 หน้ากระดาษ
- 6.4 เมื่อจบข้อความของกิตติกรรมประกาศแล้ว ให้พิมพ์ชื่อและนามสกุลของผู้เขียนห่างจากบรรทัดสุดท้ายของข้อความ 2 บรรทัดพิมพ์

7. หน้าสารบัญเนื้อเรื่อง

- 7.1 พิมพ์คำว่า “สารบัญ” กึ่งกลางหน้าห่างจากริมกระดาษด้านบน 3.5 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว)
- 7.2 หัวข้อและเลขหน้าที่ปรากฏในสารบัญต้องตรงกับหัวข้อและเลขหน้าที่ปรากฏในตัวเล่มวิทยานิพนธ์ เลขหน้าที่นำมาไว้ในสารบัญ เป็นเลขหน้าแรกของบทหรือตอนนั้นๆ
- 7.3 ตำแหน่งของเลขหน้าจะอยู่ในตำแหน่งแนวเดียวกับ “สระอา” ของคำว่า “หน้า” โดยให้ห่าง 2 บรรทัด พิมพ์จาก “สารบัญ”
- 7.4 พิมพ์หัวข้อใหญ่แต่ละเรื่องและบทที่ด้วยตัวหนา ห่างจากขอบซ้าย 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว)
- 7.5 พิมพ์เลขที่ของบทเฉพาะตัวเลข 1, 2, 3 ตามลำดับ ย่อหน้าเข้าไปจากตัวอักษรตัวแรก 2 ช่วงตัวอักษร และเว้นอีก 2 ช่วงตัวอักษรจึงพิมพ์หัวข้อเรื่อง
- 7.6 หัวข้อย่อยในแต่ละบท ให้พิมพ์ย่อหน้าเข้าไปอีก 2 ช่วงตัวอักษร หัวข้อใดที่ยาวเกิน 1 บรรทัด ให้พิมพ์บรรทัดต่อมา โดยย่อหน้าเข้าไป 2 ช่วงตัวอักษร
- 7.7 หลังจากหัวเรื่องทุกบรรทัดให้พิมพ์จุดไข่ปลาไปตามบรรทัดที่พิมพ์ และเว้นช่องว่าง 5 ตัวอักษรก่อนถึงตัวเลขบอกหน้า
- 7.8 หากสารบัญมีความยาวเกิน 1 หน้า ให้พิมพ์หน้าต่อไป โดยมีคำว่า “หน้า” ในตำแหน่งเดียวกันกับหน้าแรก
- 7.9 คำว่า “บรรณานุกรม” “ภาคผนวก” “ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์” ให้พิมพ์ห่างจากขอบซ้าย 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว)

8. สารบัญตาราง สารบัญภาพ สารบัญอักษรย่อและสัญลักษณ์

หลักเกณฑ์ต่างๆ ในการพิมพ์สารบัญตาราง สารบัญภาพให้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับการพิมพ์สารบัญเนื้อเรื่องแต่ใช้คำว่า “สารบัญตาราง” หรือ “สารบัญภาพ” แทน “สารบัญ” และคำว่า “บทที่” แทนด้วยคำว่า “ตารางที่” หรือ “ภาพที่” ตามแต่กรณี

9. ส่วนเนื้อเรื่อง เนื้อเรื่องมีหลักเกณฑ์ในการพิมพ์ ดังนี้

- 9.1 เนื้อเรื่องของวิทยานิพนธ์ควรแบ่งเป็นบทๆ โดยแยกตามประเภทของวิทยานิพนธ์ ดังนี้
วิทยานิพนธ์ที่ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มักแบ่งเป็น 5 บท คือ บทนำ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับ
- วิทยานิพนธ์ที่ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยในสาขาวิทยาศาสตร์ มักแบ่งเป็น 5 บท คือ บทนำ วิธีการวิจัย ผล บทวิจารณ์ บทสรุปและข้อเสนอแนะ ตามลำดับ
- 9.2 หน้าแรกของแต่ละบทเริ่มต้นด้วยข้อความ “บทที่” และตามด้วยเลขกำกับบทโดยวางไว้กึ่งกลางหน้าและพิมพ์ด้วยตัวอักษรตัวหนา ขนาด 18 พอยต์ ห่างจากริมกระดาษบน 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว)
- 9.3 ชื่อบทพิมพ์ไว้กึ่งกลางหน้า โดยเว้นระยะห่างจากข้อความ “บทที่” 1 ช่วงบรรทัดพิมพ์และใช้ตัวหนาขนาด 18 พอยต์

9.4 ข้อความสำคัญใต้ชื่อบทจะต้องเว้นระยะ 1 ช่วงบรรทัดพิมพ์จากชื่อบท เมื่อจบข้อความสำคัญแต่ละตอน เว้น 1 ช่วงบรรทัดพิมพ์ก่อนพิมพ์ข้อความสำคัญเรื่องต่อไป และเว้นห่างจากขอบซ้าย 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว) และใช้อักขรตัวหนา

9.5 ข้อความสำคัญอื่นๆ ขึ้นบรรทัดใหม่ห่างจากขอบกระดาษ 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว) เว้นระยะ 2 ช่วงบรรทัดพิมพ์จากข้อความข้างต้น

9.6 ข้อความขยายหัวข้อสำคัญหรือหัวข้อย่อยให้ขึ้นบรรทัดใหม่ โดยเว้นระยะ 1 ช่วงบรรทัดพิมพ์จากหัวข้อสำคัญ 1.27 เซนติเมตร (0.5 นิ้ว) จากข้อความ

9.7 การเว้นระยะย่อหน้า ให้เว้นระยะ 1.27 เซนติเมตร (0.5 นิ้ว)

9.8 สูตรต่างๆ เช่น สูตรสถิติให้พิมพ์ไว้กลางหน้ากระดาษ โดยห่างจากข้อความในบรรทัดบนและล่างเป็นระยะ 2 ช่วงบรรทัดพิมพ์

9.9 ในการเขียนเนื้อเรื่อง มีส่วนที่สำคัญเกี่ยวข้อง เช่น อัญประกาศ ตาราง ภาพประกอบ อ้างอิง มีหลักในการเขียนดังนี้

อัญประกาศ เป็นข้อความที่คัดมาตรงตามต้นฉบับเดิมทุกประการให้ใส่เครื่องหมายอัญประกาศ “.....” ถ้าความยาวไม่เกิน 4 บรรทัด แต่ถ้าข้อความที่คัดลอกมามีความยาวเกิน 4 บรรทัด ให้ใช้วิธีการย่อหน้าเข้าไปเท่าๆ กันทุกบรรทัด

9.10 ตารางมีรูปแบบการเขียนดังนี้

9.10.1 ตารางจะอยู่ห่างจากข้อความข้างบนและข้างล่าง 1 ช่วงบรรทัดพิมพ์

9.10.2 ชื่อตารางและหมายเหตุใต้ตาราง ถือเป็นส่วนหนึ่งของตาราง

9.10.3 ก่อนถึงตัวตารางต้องมีชื่อตาราง ข้อความหมายเลขลำดับตารางเว้นชื่อตาราง เริ่มต้นด้วยคำว่า “ตารางที่” เว้นวรรค 1 ช่วงตัวอักษร ตามด้วยหมายเลขลำดับตารางเว้น 1 ช่วงอักษร แล้วจึงเป็นชื่อตาราง

9.10.4 ข้อความของชื่อตารางให้ห่างจากขอบด้านซ้ายมือ 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว) ถ้าชื่อตารางยาวกว่า 1 บรรทัดขึ้นไป บรรทัดถัดไปให้พิมพ์ให้ตรงกับอักษรตัวแรกของชื่อตารางและให้พิมพ์ชื่อตารางด้วยตัวหนา

9.10.5 ใช้เส้นแนวนอนเป็นเส้นธรรมดา

9.10.6 ชื่อรายการในแต่ละช่วงตารางให้อยู่กึ่งกลางระหว่างช่อง ถ้าชื่อในรายการในแต่ละช่องมีความยาวเกิน 1 บรรทัด ให้ขึ้นบรรทัดใหม่และย่อหน้าเข้ามา 2 ตัวอักษร หรือจัดให้อยู่กึ่งกลางของช่อง

9.10.7 ตัวเลขในตารางที่เป็นแนวตั้งควรพิมพ์ให้ได้ระดับเสมอกันโดยตลอด โดยถือเลขหลักขวาสุดเป็นแนว หากเป็นตัวเลขที่มีจุดทศนิยมให้ยึดจุดเป็นแนวตรงกันถ้ามีเครื่องหมายอื่นใด อยู่ระหว่างเลข 2 จำนวน ต้องจัดให้เครื่องหมายตรงกัน

9.10.8 ตารางควรจัดให้เท่ากับกระดาษ A4 กรณีที่มีขนาดไม่พอดีกับกระดาษ ให้ใช้ตัวอักษรขนาดมากกว่า 12 พอยท์

9.10.9 ชื่อรายการแต่ละช่องที่เป็นภาษาอังกฤษ ให้พิมพ์อักษรแรกด้วยตัวพิมพ์ใหญ่

9.10.10 ชื่อตารางและชื่อรายการในแต่ละช่องไม่ควรใช้คำย่อ

9.10.11 ตารางที่ไม่จบในหน้าเดียวไม่ต้องขีดเส้นปิดตาราง โดยในหน้าต่อไปพิมพ์คำว่า “ตารางที่” และหมายเลขกำกับตารางพร้อมกับมีคำว่า “ต่อ” ไว้ในวงเล็บ คำว่า “ตารางที่” ให้พิมพ์ชิดขอบซ้ายของหน้า เมื่อขึ้นหน้าใหม่ให้ใส่หัวตารางเช่นเดียวกับในหน้าแรกของตารางนั้น ส่วนลำดับตาราง ให้ตามบทที่ตามด้วยจุดและเรียงลำดับตัวเลขจนจบหน้านั้นๆ

9.11 ภาพประกอบ

9.11.1 ภาพประกอบ คือ ภาพที่ใช้ประกอบการอธิบายเนื้อเรื่อง มีหลายประเภท เช่น ภาพถ่าย ภาพเขียน ภาพพิมพ์ แผนที่ แผนผัง แผนภูมิ ไดอะแกรม และกราฟ ฯลฯ

9.11.2 ชื่อภาพประกอบให้วางไว้ใต้ภาพตรงแนวซ้ายสุดของภาพโดยมีคำว่า “ภาพที่” ตามด้วยหมายเลขลำดับบทที่และลำดับภาพที่ เช่น ภาพที่ 2.1 หมายถึงภาพอยู่ในบทที่ 2 ภาพลำดับที่ 1 ในกรณีอ้างอิงที่มาของภาพให้ได้คำว่า “ที่มา” และตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาคคู่ (:) ตรงกับชื่อของภาพในบรรทัดต่อไป

9.11.3 ระหว่างชื่อภาพกับตัวภาพให้เว้นห่างกัน 1 ช่วงบรรทัดพิมพ์ หากชื่อภาพยาวเกิน 1 บรรทัดให้ขึ้นบรรทัดใหม่ และพิมพ์ตรงกับตัวอักษรแรกของชื่อภาพ

10. บรรณานุกรม

พิมพ์คำว่า “บรรณานุกรม” เป็นหน้าบอกตอนกลางหน้ากระดาษตัวอักษรขนาด 36 พอยท์ รายละเอียดในการเขียนบรรณานุกรมดูจากแนวทางการเขียนเอกสารอ้างอิงในวิทยานิพนธ์

11. ภาคผนวก

11.1 พิมพ์คำว่า “ภาคผนวก” เป็นหน้าบอกตอนกลางหน้ากระดาษ ตัวอักษรขนาด 36 พอยท์ และพิมพ์ด้วยตัวหนา

11.2 เนื้อความภาคผนวก ให้พิมพ์ ภาคผนวก ก ภาคผนวก ข ฯลฯ กลางหน้าด้วยตัวหนาขนาด 18 พอยท์

12. ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์ มีหลักเกณฑ์การพิมพ์ ดังนี้

12.1 พิมพ์คำว่า “ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์” กลางหน้ากระดาษด้วยตัวหนาขนาด 18 พอยท์ ห่างจากขอบบน 3.8 เซนติเมตร (1.5 นิ้ว)

12.2 พิมพ์ “หัวข้อ” รายละเอียดของผู้ทำวิทยานิพนธ์ เรียงลำดับ ดังนี้ ชื่อ - นามสกุล วัน เดือน ปีเกิด สถานที่อยู่ปัจจุบัน ประวัติการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่ง หน้าที่ สถานที่ทำงานปัจจุบัน ทุกหัวข้อพิมพ์ด้วยตัวหนาขนาด 16 พอยท์

12.3 ให้เว้น 1 ช่วงบรรทัดพิมพ์เมื่อขึ้นหัวข้อใหม่

แนวทางการเขียนเอกสารอ้างอิงในวิทยานิพนธ์

1. การเขียนรายการเอกสารอ้างอิง (ท้ายเล่ม) ที่มีการอ้างอิงในเนื้อเรื่องที่เขียน โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1.1 เขียนเรียงลำดับตามตัวอักษรของผู้เขียน โดยให้ภาษาไทยขึ้นก่อน

1.2 เขียนชื่อทุกคนที่ร่วมเขียนเอกสาร

- ภาษาไทยให้เขียนชื่อ-นามสกุล ทุกคนเรียงกันไปคั่นด้วยจุลภาค (,) คนสุดท้ายให้เชื่อม ด้วย "และ" เช่น จิระยุทธ รื่นศิริกุล, เสาวภา อังสุภาณิช และอมรรัตน์ พงศ์ดารา. 2550.

- ภาษาต่างประเทศ คนแรกให้ขึ้นต้นด้วยนามสกุล ตามด้วยอักษรย่อของชื่อนี้ ชื่อย่อกลาง (ถ้ามี) คนถัดไปเขียนระบบเดียวกับคนแรกให้เหมือนกันทุกรายการ เช่น

Johnson, S.C., Treasurer, J.W., Bravo, S., Nagasawa, K. and Kabata, Z. 2004.

- ในกรณีที่มีชื่อผู้เขียนบางประเทศมีคำเฉพาะนำหน้า (เช่น de, von, ten) ให้เขียนขึ้นต้นด้วย อักษรตัวเล็ก เช่น

de Meeus, T., Morand, S., Magnan, N., Do Chi, T. and Renaud, F. 1995. Comparative host-parasite relationship of two copepod species ectoparasitic on three fish species. *Acta Oecologica* 16: 361 – 374.

1.3 เอกสารที่มีผู้เขียนชุดเดียวกัน ให้เรียงลำดับตามปีจากเก่า-ใหม่ แต่หากเป็นปีเดียวกันให้ใส่ ก ข ค กำกับไว้ที่ปี พ.ศ. หรือ a b c กำกับไว้ที่ปี ค.ศ. โดยเรียงตามลำดับตัวอักษรของชื่อเรื่องเช่น

Uyeno, D. and Nagasawa, K. 2010a. Four new species of *Peniculisa* Wilson, 1917 ...

Uyeno, D. and Nagasawa, K. 2010b. Three new species of...

กรณีเอกสารมีผู้เขียน 3 คนขึ้นไปโดยมีชื่อแรกเหมือนกันและปีเดียวกันให้ใส่ ก ข ค... กำกับไว้ที่ปีพ.ศ. หรือ a b c... กำกับไว้ที่ปี ค.ศ. โดยเรียงตามลำดับตัวอักษรของชื่อเรื่อง เช่น

เสาวภา อังสุภาณิช, สุทิน สมศักดิ์ และจุฑาทิพย์ พร้อมมูล. 2548ก. องค์ประกอบของอาหาร....

เสาวภา อังสุภาณิช, อำนาจ ศิริเพชร และมงคลรัตน์ เจริญพรทิพย์. 2548ข. ประชาคมสัตว์หน้าดิน...

1.4 เอกสารที่มีผู้เขียนชื่อแรกเดียวกัน ให้เรียงตามปีเก่า-ใหม่ และเรียงตามอักษรของผู้เขียนถัดไป เช่น

Angsupanich, S. 1996.

Angsupanich, S. 1997.

Angsupanich, S. and Kuwabara, R. 1995.

Angsupanich, S. and Kuwabara, R. 1999.

Angsupanich, S., Phromthong, I. and Srichuer, K. 1997.

Angsupanich, S. and Rakkheaw, S. 1997.

1.5 ชื่อเรื่องและชื่อบทความ ภาษาต่างประเทศให้ขึ้นต้นด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ เฉพาะคำแรก ยกเว้นชื่อเฉพาะ **ชื่อนี้** ให้ขึ้นต้นด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทุกคำ ยกเว้นคำบุพบทและสันธาน ส่วน **ชื่อนี้** ให้เขียนชื่อเต็มหรือย่อตามที่วารสารนั้น ๆ กำหนด จะใช้แบบใดแบบหนึ่งก็ได้โดยให้เป็นระบบเดียวกันทั้งเล่ม

1.6 ลำดับการเขียนและเครื่องหมายวรรคตอน ให้เขียนดังนี้

1.6.1 วารสาร/จูลสาร (Journal/Bulletin)

ผู้เขียน. ปี. ชื่อเรื่อง. ชื่อวารสาร ปีที่:หน้า. เช่น

จิระยุทธ รื่นศิริกุล, เสาวภา อังสุภานิช และอมรรัตน์ พงศ์ดารา. 2550. ความชุกชุมและความหลากหลายของแอมฟิพอดในทะเลสาบสงขลาตอนบน (ทะเลหลวง). วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 29: 1225 – 1249.

เสาวภา อังสุภานิช, สุทิน สมศักดิ์ และจุฑาทิพย์ พร้อมมูล. 2548ก. องค์ประกอบของอาหารในกระเพาะปลากดหัวอ่อน *Osteogoneiosus militaris* (Linnaeus, 1758) และปลากดหัวแข็ง *Arius maculatus* (Thunberg, 1792) ในทะเลสาบสงขลา. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับพิเศษ 1) 27: 391– 402.

เสาวภา อังสุภานิช, อำนาจ ศิริเพชร และมงคลรัตน์ เจริญพรทิพย์. 2548ข. ประชาคมสัตว์หน้าดินขนาดใหญ่ในทะเลสาบสงขลาตอนกลาง ภาคใต้ของประเทศไทย. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 27 (ฉบับพิเศษ 1): 365 – 390.

Angsupanich, S., Ruensirikul, J. and Himyi, S. 2010. Redescription of *Ctenapseudes sapensis* (Chilton, 1926) from the Upper Songkhla Lagoon, Thailand (Crustacea: Tanaidacea). Songklanakarin journal of Science and Technology 32: 349 – 355.

1.6.2 หนังสือ/ตำรา

1.6.2.1 การอ้างเฉพาะบทซึ่งมีชื่อผู้เขียนในบทนั้นๆ ให้เขียนดังนี้

ผู้เขียน. ปี. ชื่อเรื่อง. ใน หรือ In (ตัวเอน) ชื่อหนังสือ. (ชื่อบรรณาธิการหรือ ed. ชื่อ editor หรือ eds. ชื่อ editors ถ้ามี), หน้า x – x. หรือ pp. x – x. ชื่อเมือง: สำนักพิมพ์. เช่น

Knoppers, B. 1994. Aquatic primary production in coastal lagoons. In Coastal Lagoon Processes. (ed. Kjerfve, B.), pp. 243 – 286. Amsterdam: Elsevier Science B.V.

Thatcher, V.E. 2006. Copepoda. In Aquatic Biodiversity in Latin America. Volume 1. (eds. Adis, J., Arias, J.R., Rueda-Delgado, G. and Wantzen, K.M.), pp. 326 – 389. Sofia: Pensoft Publishers.

1.6.2.2 การอ้างหนังสือ/ตำราที่มีผู้เขียนคนเดียวหรือชุดเดียวทั้งเล่ม ให้เขียนดังนี้

ผู้เขียน. ปี. ชื่อหนังสือ. ชื่อเมือง: สำนักพิมพ์, หน้า. ให้ใส่จำนวนหน้าทั้งหมดของหนังสือ เช่น

เสาวภา อังสุภานิช. 2555. ระบบนิเวศทะเลสาบสงขลา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 96 หน้า.

Martin, J.W. and Davis, G.E. 2001. An Updated Classification of the Recent Crustacean. Los Angeles: Natural History Museum of Los Angeles County, 124 pp.

Ruppert, E.E., Fox R.S. and Barnes, R.D. 2004. Invertebrate Zoology: A Functional Evolutionary Approach, 7th ed. Belmont: Thomson Learning, Inc., 963 pp.

1.6.3 รายงานสัมมนา/ประชุมทางวิชาการ (Proceedings)
ผู้เขียน. ปี. ชื่อเรื่อง. ชื่อสัมมนา. (ชื่อบรรณาธิการ) (ถ้ามี), สถานที่, วันสัมมนา, หน้าของเรื่อง เช่น
เสาวภา อังสุภานิช กานดา เรื่องหนู ยงยุทธ ปรีดาลัมพะบุตร และสมศักดิ์ มณีพงศ์ 2544.
ผลกระทบของการเลี้ยงปลากะพงขาว *Lates calcarifer* (Bloch) ในกระชังต่อโครงสร้างของ
ประชาคมสัตว์หน้าดินขนาดใหญ่ในทะเลสาบสงขลาตอนล่าง. การประชุมวิชาการทรัพยากรและ
สิ่งแวดล้อมทางน้ำ เรื่อง การจัดการและการใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการ. โรงแรมโลตัสปางสวนแก้ว
เชียงใหม่, 6 – 8 ธันวาคม พ.ศ. 2544, หน้า II-72 – 82.

Angsupanich, S., Srisuwan, N. and Maneepong, S. 2000. Litter fall production and
leaf decomposition in a mangrove stand (*Lumnitzera racemosa* Willd.) in
Songkhla Lake, Thailand. Proceedings of the 11th JSPS Joint Seminar on Marine
Science. (eds. Terazaki, M., Taira, A., Uematsu, M., Michida, U. and Kaneko, T.),
National Olympics Memorial Youth Center, Tokyo, 20 – 22 November 2000. pp.
280 – 296.

1.6.4 วิทยานิพนธ์

ผู้เขียน. ปี. ชื่อเรื่อง. วิทยานิพนธ์. ชื่อปริญญา ชื่อมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน. ส่วนการใส่จำนวนหน้า
ให้ใช้ระบบเดียวกับการอ้างอิงหนังสือ เช่น

รัชณี พุทธปรีชา. 2552. ประชาคมสัตว์หน้าดินขนาดใหญ่ในบริเวณที่มีกิจกรรมของมนุษย์ในทะเลสาบสงขลา
ตอนนอก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Angsupanich, S. 1989. Title..... Ph.D. Dissertation. Kochi University.

1.6.5 การอ้างอิงเอกสาร/ข้อมูลที่ค้นคว้าข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การอ้างอิงเอกสารที่ค้นคว้าข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้ใช้แนวการเขียนตามข้อ 1.6.1, 1.6.2
และ 1.6.3 โดยให้เพิ่มข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์ ดังนี้

กรมอุทกศาสตร์. 2554. (<http://www.navy.mi.th/hydro/index2.html>) เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม
2554.

Available: Supplier/Database name (database identifier or number, if available) /
Item or Accession number [access date].

Available Protocol (if applicable): site/path/file [access date].

1. การเขียนเอกสารอ้างอิงในเนื้อหา ใช้ระบบนาม-ปี (Name-year System) โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

2.1 นามของผู้เขียนที่เขียนเป็นภาษาไทย ให้เขียนทั้งชื่อและนามสกุล ระบบเดียวกันตลอดเล่ม ส่วนนาม
ของผู้เขียนที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศ ให้เขียนเฉพาะนามสกุล (Last Name)

2.2 ปี หมายถึง พ.ศ. หรือ ค.ศ. ที่เอกสารได้รับการตีพิมพ์ มีข้อกำหนด ดังนี้

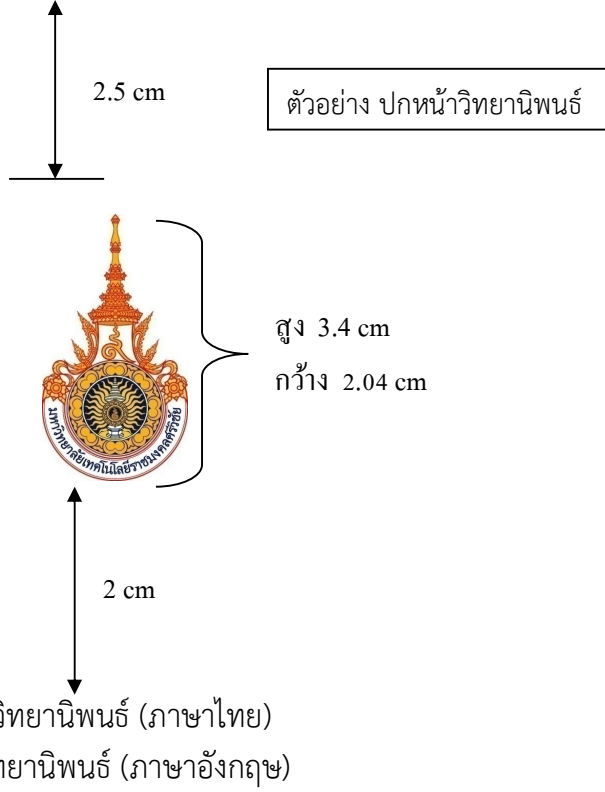
- เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาไทย เอกสารที่ใช้อ้างอิงเป็นภาษาไทย ให้ใช้ปี พ.ศ.

- เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาไทย เอกสารที่ใช้อ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษ ให้ใช้ปี ค.ศ.

- เขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษ เอกสารที่ใช้อ้างอิงเป็นภาษาไทย ให้แปลเป็นภาษาอังกฤษและ
ใช้ปี ค.ศ.

- 2.3 เรื่องที่มีผู้เขียน 2 คน ให้เชื่อมด้วย “และ”
- ในกรณีที่มีชื่อผู้เขียนอยู่นอก () เช่น
เสาวภา อังสุพานิช และ อำนาง ศิริเพชร (2544) พบว่า.....
Angsupanich และ Kuwabara (1999) พบว่า.....
 - ในกรณีที่ "ชื่อผู้เขียน-ปี" อยู่ใน () และเขียนเป็นภาษาต่างประเทศให้เชื่อมด้วย “and” เช่น
..... (Angsupanich and Kuwabara, 1999)
- 2.4 เรื่องที่มีผู้เขียน ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป
- ถ้าเรื่องภาษาไทย ให้เขียนชื่อ-นามสกุล เฉพาะคนแรกแล้วตามด้วย “และคณะ” เช่น
เสาวภา อังสุพานิช และคณะ (2548)หรือ
..... (เสาวภา อังสุพานิช และคณะ, 2548)
 - ถ้าเรื่องภาษาต่างประเทศ ให้เขียนชื่อ-นามสกุล เฉพาะคนแรกแล้วตามด้วย “และคณะ”
ในกรณีที่ชื่อผู้เขียนอยู่นอก () เช่น
Ariyama และคณะ (2010).....
 - ในกรณีที่ ชื่อผู้เขียน-ปี อยู่ใน () ให้เขียนนามสกุลเฉพาะคนแรกแล้วตามด้วย “et al.”
เช่น
.....(Ariyama et al., 2010)
- 2.5 ผู้เขียนหลายกลุ่มอ้างอิงในเนื้อหาเดียวกัน ให้คั่นแต่ละกลุ่มด้วยอัฒภาค (;) โดยเรียงตามปีจากเก่า-ใหม่ เช่น
(Angsupanich and Kuwabara,1995; Ariyama et al., 2010)
- 2.6 การอ้างอิงที่ไม่ได้อ้างจากต้นฉบับแต่เป็นการอ้างต่อให้ใช้คำว่า อ้างโดย เช่น
Angsupanich and Kuwabara (1995 อ้างโดย Ariyama et al., 2010) กล่าวว่.....หรือ
.....(Angsupanich and Kuwabara (1995) อ้างโดย Ariyama et al., 2010)
- 2.7 ผู้เขียนชื่อเดียวกัน หรือชื่อแรกเหมือนกัน (กรณี 3 คนขึ้นไป) เสนอเอกสารปีเดียวกัน ให้กำกับตัวอักษรไว้ที่ปี โดยให้ตรงกับรายการเอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม เช่น
Gutu และAngsupanich (2004a; 2004b) หรือ
เสาวภา อังสุพานิช และคณะ (2548ก; 2548ข)

ตัวอย่าง

ชื่อ - สกุล (ภาษาไทย)
 ชื่อ - สกุล (ภาษาอังกฤษ)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา.....มหาบัณฑิต
 สาขาวิชา..... คณะ.....

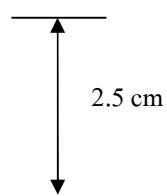
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
 the Degree of Master of in

Rajamangala University of Technology Srivijaya

ปี พ.ศ. ที่ส่งวิทยานิพนธ์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

การทำนายระดับเสียงจากการจราจรบนผิวทางพาราแอสฟัลต์ติกคอนกรีต
และพาราสลูรี่ซีล

PREDICTION OF TRAFFIC NOISE LEVEL ON PARA ASPHALTIC
CONCRETE AND PARA SLURRY SEAL PAVEMENT

ขจรพงศ์ นิมนวล
KAJONPONG NIMNUAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Engineering Program in Civil Engineering
Faculty of Engineering

Rajamangala University of Technology Srivijaya

2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ชื่อวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย)
ชื่อวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อ – สกุล (ภาษาไทย)
ชื่อ – สกุล (ภาษาอังกฤษ)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา.....มหาบัณฑิต
สาขาวิชา..... คณะ.....

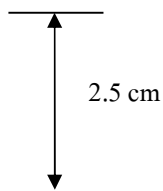
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of in

Rajamangala University of Technology Srivijaya

ปี พ.ศ. ที่ส่งวิทยานิพนธ์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

การทำนายระดับเสียงจากการจราจรบนผิวทางพาราแอสฟัลต์ติกคอนกรีต
และพาราสลูรี่ซีล

PREDICTION OF TRAFFIC NOISE LEVEL ON PARA ASPHALTIC
CONCRETE AND PARA SLURRY SEAL PAVEMENT

ขจรพงศ์ นิ่มนวล
KAJONPONG NIMNUAN

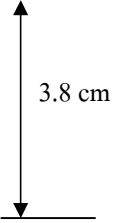
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Engineering Program in Civil Engineering
Faculty of Engineering

Rajamangala University of Technology Srivijaya

2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตัวอย่าง หน้านอนุมัติ

ชื่อวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย)
ชื่อวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อ - สกุล (ภาษาไทย)

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
.....มหบัณฑิต สาขาวิชา..... คณะ.....
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

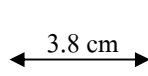
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(.....)

.....ประธานกรรมการ
(.....)

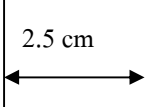
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)

.....กรรมการ
(.....)

.....
(.....)

.....กรรมการ
(.....)

.....กรรมการ
(.....)

.....
(.....)

ประธานคณะกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ตัวอย่าง บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

Thesis Title
Author Mr.
Major Program
Academic Year 20..

ABSTRACT

←→
0.5 นิ้ว

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

กิตติกรรมประกาศ

ตัวอย่าง กิตติกรรมประกาศ

0.5 นิ้ว

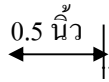

ชื่อ - สกุล ผู้เขียน

บทที่//1

ชื่อบท.....

0.5 นิ้ว

.....
.....
.....

1.1//.....

.....
.....
.....

1.1.1//.....

.....
.....
.....

หมายเหตุ / หมายถึง เว้น 1 เคาะแป้นพิมพ์